

ע"פ (תל אביב) 43021-12-23 - יוסי פרי נ' מדינת ישראל

ע"פ (תל-אביב-יפו) 43021-12-23 - יוסי פרי ואח' נ' מדינת ישראל ואח' מחוזי תל-אביב-יפו

ע"פ (תל-אביב-יפו) 43021-12-23

ע"פ (תל-אביב-יפו) 4462-01-24

1. יוסי פרי

2. יוסי פרי מחזור פסולת

3. גלילות מחזור פסולת בעמ

נגד

1. מדינת ישראל

2. משה בר-קידוחי ניסיון בע"מ

3. קבוצת בני וצביקה-GREENMIX

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו יפו

[27.12.2024]

כבוד השופט, סגן הנשיא שי יניב

כבוד השופטת מיכל עמית - אניסמ

כבוד השופט יעקב שקד

החלטה

לפנינו בקשת המשיבה 1 להעביר את פסק הדין שניתן בערעור זה לביצוע במרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות.

1. ערעור זה הופנה כנגד החלטות בית משפט השלום בתל-אביב בצ"מ 14713-08-20, מיום 31.10.23 ו-

23.11.23, במסגרתן הושת על המערערים קנס יומי בסך 12,000 ₪, בגין כל יום איחור בפינוי מקרקעין מסוימים

שתוארו בערעור, וזאת מכוח פקודת בזיון בית המשפט.

הקנס הוטל בשל הפרת החלטה קודמת של הערכאה הדיונית, שנתנה תוקף להסכמות הצדדים ביום 17.3.21 בכל

הקשור למועד פינוי המקרקעין (להלן - ההסכמות הקודמות).

2. במסגרת הדיון בערעור הגיעו הצדדים להסכמות, שהוגשו ביום 1.5.24, ואשר להן ניתן תוקף של פסק דין ביום

2.5.24.

לפי אותן הסכמות, המערערים ישלמו למדינה סך של 1,000,000 ₪ בגין הפרת ההחלטה שנתנה תוקף להסכמות

הקודמות ביום 17.3.21 וכן סך 100,000 ₪ נוספים מכוח ערבותו האישית של המערער 1, שניתנה בעבר בקשר

להסכמות אלה. עוד הוסכם כי הסכום הכולל ישולם ב-11 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.6.24 (סעיפים 3-4).

כן הוסכם כי איחור "יעמיד את מלוא סכום הקנס שהוטל עליהם על ידי בית המשפט קמא (12,000 ₪ ליום) החל

מיום 8.11.23 ועד למועד שבו יבוצע פסק הדין במלואו, ולכל הפחות עד 30.4.24, בצרוף ריבית והפרשי הצמדה

כדין" (סעיף 6).

בנוסף לכך הוסכם בסעיף 7, כי אם המקרקעין לא יפוננו עד 2.5.24 הרי שהחלטת בית המשפט בערעור מיום

16.4.24 לפיה יחויבו המערערים בסך 12,000 ₪ ליום החל מיום 30.4.24 תעמוד על כנה (להלן - הסדר הפשרה).

3. ביום 1.12.24 עתרה המשיבה 1 לחתימה על פסיקתה. ביום 8.12.24 נקבע כי אין להידרש לבקשה שכן

הפסיקתה המבוקשת אינה נדרשת על מנת לבאר את הסדר הפשרה.

4. ביום 12.12.24 הגישה המשיבה 1 את הבקשה דנא, לדבריה על מנת שתהא לה אפשרות אופרטיבית לגבות את

סכומי הקנס. עוד נטען כי המערער 1 הודה בתגובתו מיום 12.12.24 כי הפר את הוראות הסדר הפשרה.

5. המערערים הגישו תגובה ובה התנגדו לבקשה מהסיבות הבאות: המדובר בחוב כספי רגיל, פיצוי מוסכם, שיש לגבות

בהליכי הוצאה לפועל ולא כ"קנס"; המערערים לא חבים בתשלום סכום כלשהו לפי הסדר הפשרה ואם יועבר פסק

הדין למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, לא יוכלו המערערים להעלות את טענותיהם בפניו; מטרת הסנקציה לפי

פקודת בזיון בית המשפט הינה איכפתית ולא עונשית. אין בנמצא כל הוראה שיש לאכוף באמצעות הקנס.

6. דין הבקשה להתקבל.

7. תחילה לשאלה האם הסכומים הנקובים בהסדר הפשרה הינם בגדר "קנס" או שמא פיצוי מוסכם.

לשם כך יש לבחון תחילה מהו הסעד המבוקש בבקשה - מבוקש להעביר את פסק הדין - הכולל כמובן את הסדר

הפשרה - למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות.

בסעיף 3 לבקשה מפנה המשיבה 1 לסעיף 6 להסדר הפשרה, שלמעשה אותו מבוקש לאכוף, לפיו:

"מוסכם על הצדדים, כי איחור, ולו אחד מהתשלומים הנ"ל, יעמיד את מלוא סכום הקנס שהוטל עליהם על ידי בית המשפט קמא (12,000 ₪ ליום) החל מיום 8.11.23 ועד למועד שבו יבוצע פסק הדין במלואו, ולכל הפחות עד 30.4.24, בצורף ריבית והפרשי הצמדה כדין".

אכן, ההסדר קבע בסעיף 2 כי המערערים ישלמו למשיבה 1 סך של 1.1 מיליון ₪ בתשלומים - אך הסנקציה המפורטת בסעיף 6 להסדר הפשרה היא זו שמבוקש לאכוף כקנס במרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, שהרי נטען כי המערערים לא שילמו את התשלומים המוסכמים.

ממילא, בין אם הסך של 1.1 מיליון ₪ הינו בגדר פיצוי "אזרחי" ובין אם לאו, הרי שאין ספק כי סעיף 6 להסדר הפשרה קובע קנס מוסכם. סעיף זה נוקט במפורש בלשון זו - קנס יומי בסך 12,000 ₪ לפי קביעת ערכאת קמא, בתאריכים ככתוב בסעיף זה.

8. "חוב" מוגדר בסעיף 1 לחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, תשנ"ה - 1995, גם כקנס שהוטל על ידי בית משפט. המדובר בקנס שהוטל כאמור, מכוח פקודת בזיון בית המשפט. לכן ברור כי יש להעביר את פסק הדין והסדר הפשרה למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות לשם גביית הקנס.

9. בכל הקשור לטענת המערערים כי תכלית הסנקציות לפי פקודת בזיון בית המשפט הינה אכיפתית ולא עונשית: ראשית, טענה זו איננה יכולה לעמוד עוד למערערים, לאחר מתן פסק דין בהסכמה.

שנית, ובבחינת למעלה מהנדרש, נפסק כי הקנס שניתן להטיל מכוח פקודת בזיון בית המשפט אינו מוגבל לקנס מותנה בלבד, ובמקרים מתאימים ניתן להטיל במסגרת הליכי ביזיון גם קנס בפועל לתשלום מיידי על מי שנמצא כי הפר צו של בית משפט (ע"פ 5177/03 מור נ' דנציגר - משק פרחים "דן", פ"ד נח(4) 184 (2004)). קל וחומר, כאשר הדבר נעשה בהסכמת המערערים.

שלישית, בסעיף 8 לתגובת המערערים מיום 12.12.24 הם מודים לכאורה כי לא עמדו בתשלומים על פי הסכם הפשרה (לשיטתם בשל מעשי המשרד להגנת הסביבה, לאחר פסק הדין).

10. אשר לטענת המערערים כי עומדות להם טענות הגנה מפני גביית הקנס שלא יוכלו להעלות בפני המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות: אכן, גוף זה אינו מוסמך לדון בטענות מעין אלה. ככל שלמערערים טענות בסוגיה זו, אשר צמחו לאחר פסק הדין בערעור, הם רשאים להעלותן בפני הערכאה הדיונית.

11. לפיכך, הבקשה מתקבלת. המזכירות תעביר את פסק הדין והסדר הפשרה למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, לשם גביית הקנס כאמור בהסדר הפשרה.

ניתנה היום, כ"ו כסלו תשפ"ה, 27 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.

שי יניב, שופט, סגן הנשיא
מיכל עמית - אניסמן, שופטת
יעקב שקד, שופט